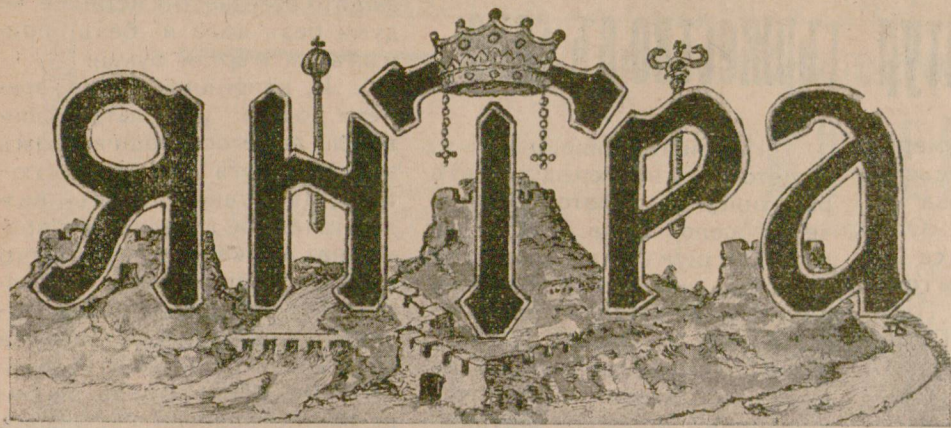

В. „ЯНТРА“
излиза всяка седмица.
Издание гарантирано.
Годишен абонам. 60 л.
ПРИЕМАТЪ СЕ ВСЪКАКЪВЪ
ВИДЪ ОБЯВЛЕНИЯ
външални—40; некролози
—50; малки обявления 10
и 20 официални—1 лв.
на дума; търговски— по
споразумение.
Отнасяйте се за всичко
до редакцията—
КНИЖАРНИЦА „ОТЕЦЪ ПАИСИЙ“

СЕДМИЧНИКЪ за култура и прозвѣта.

Редакторъ СТ. П. РАЛЕВСКИ	ТЕЛЕФОНЪ № 93.	Урежда РЕДАКЦ. КОМИТЕТЪ
------------------------------	----------------	----------------------------

НАЦИОНАЛНА ИДЕЯ И НАЦИОНАЛЕНЪ ДУХЪ

Две понятия, единна сжщност — нацията, въ нейния духовенъ обликъ. Съзнанието силата и мощта на нацията, възгорга отъ нейния напредъкъ и постоянния устрѣмъ къмъ възвеличаването и прославата й презъ течение на вѣковете. Защото нацията не е нѣщо материално ограничено по време и пространство. Тя е една идея за минало, настояще и бъдеще на племето, въ границитѣ на държавата и вънъ отъ нея, и самочувствието на сжщото презъ историческитѣ етапи на неговото битие — неговия постоянненъ ходъ напредъ и все напредъ къмъ благоденствие и величие, въ името на високата идея — съвършенно държавно устройство, социално-икономически напредъкъ и безспиренъ възходъ.

Въ тази й сжщностъ, нацията не може да бъде обособена и олицетворена въ програмитѣ и уставитѣ на отделни политически организации — партии. Защото по тоя начинъ, всеобщността на понятието нация се ограничава въ всѣка една отъ тия партии, което дава основание да се заключи, че колкото национални партии има въ държавата, толкова и нации

се представляватъ отъ тѣхъ. А това ще рече, че въ името на нацията се отрича и самата национална идея. Отъ което косвено се разбира, че въ политическото поприще се създава обстановката за съревнование и борба за надмощие, вмѣсто въ името на добре разбранитѣ интереси на единната и недѣлима нация, въ интереса на тия организации, действащи, обикновено, по котирийни, безидейни и егоистични подбуди, игнорирайки националната идея, окрилена съ националенъ духъ, изразяваща се въ силна и могъща нация и всеблагоденстващъ народъ. Вмѣсто приобщение на всички народни материални, духовни и интелектуални ценности, къмъ съкровищницата на националната култура, озарена отъ националния идеалъ, отделнитѣ национални политически организации предизвикватъ разединение и отпадъкъ.

За българина националната идея и националниятъ идеалъ се олицетворяватъ въ националния трицветъ — **националното знаме.**

Емблемата на единна и недѣлима България, въ името на българската нация — нейното минало, настоящето и

бъдеще, начело съ Царя на българитѣ. Подъ това знаме сж призвани да застанатъ всички българи, отъ всички кѣтове на родината и далечъ отъ нея, гдето и да се намиратъ, отъ които и срѣди да произхождатъ.

Подъ него трѣбва да застанатъ единни и сплотени, за отбрана и осигуряване на родината по-щастливи дни и славни бждини.

Всѣкаква мисълъ за отдалечаване отъ това знаме е нещастна и пагубна. Защото е изразъ на поражение и падение, на раззиднение, взаимно гонение, обезсилване на нацията, крушение националния идеалъ и сломяване националния духъ, което означава явно поругание съ националната идея и националнитѣ идеали. Пренасянето имъ въ жертва предъ единъ разбитъ идолъ, какъвто сж многобройнитѣ политически организации — партиитѣ, които тъй сполучливо бѣха наречени „Сдружение за експлоатация на българската държава“ въ името и интереса на своитѣ членове, нѣма нищо общо съ всенароднитѣ интереси, националната идея и националния духъ.

Ал. Дипчиковъ

НАШЪ БЕЛЕЖНИКЪ

Пакъ по хигиената на града

По доста улици се забелязватъ оставени сандѣци, кофи качета и пр., пълни съ боклукъ, динени, кори, гнили домати и др. нечистотии. Стоятъ си по цѣль денъ и освенъ, че издаватъ остра, неприятна и кисела миризма, но служатъ и за огнище на най-разновидни мухи. Но има ли нужда да подпомагаме размножението на мухитѣ, разпространители на зарази? Иматъ думата хигиеническитѣ и здравословни институти и органи въ града.

Необходимо е

Нѣкой софийски вестници съобщиха, че столичниятъ полицейски комендантъ издалъ заповѣдь, съ която се забранява на кръчмитѣ да даватъ спиртни питиета следъ 10 часа вечерта на напители се вече хора, както и да се пѣятъ пѣсни, вдига шумъ въ кръчмитѣ отъ 12—2 часа по обѣдь и отъ 10—12 часа веч. Това е похвално.

Желателно е, и съответнитѣ власти да последватъ примѣра, защото зачестиха

оплаквания, че въ нѣкой кръчми изъ околнитѣ квартали на града се пѣяли пиянски шлагери, вдигали нетърпимъ шумъ спорове и караници, както презъ деня, така и до късно презъ нощта и околнитѣ граждани не можели да почиватъ.

БЕЛЕЖКИ: Надѣваме се, че ще се взематъ надлежитѣ мѣрки, както това е ставало и при други случаи на изнасяне недостатѣци и нередовности, което отзоваване, заслужава само похвала.

Отрадно впечатление правятъ взетитѣ мѣрки отъ страна на общ. управа, за дето преди да се метатъ улицитѣ се поливатъ.

КОРЕМНИЯТЪ ТИФЪ

Както въ В.Търново, така и въ околността има регистрирани случаи отъ коремненъ тифъ. Съ целъ за предпазване даваме следнитѣ сведения:

Коремниятъ тифъ или тежката болестъ

е остра заразна болестъ. Нейниятъ причинителъ е една малка, заоблена кжсо-дебела пржчица, открита отъ Ебертъ и Гаффки (1881—84 г.) Най-благоприятната температура за развитието му е 37°.

Тифусниятъ бацилъ въ различни срѣди има различна устойчивостъ: въ чиста вода живѣе отъ 5 дни до 3 седмици, въ млѣко и сирене до 12 дена; въ кисело млѣко 24 часа, въ бирата 2—4 дена; въ 60% алкохолъ 15 минути; въ блатата и герани 4—5 месеца; въ нуждитѣ презъ лѣтото 40—85 дена, а презъ зимата поради липса на гниене, до 5½ месеца; по краката на мухитѣ 9—10 дена, въ дрехи, замърсени съ испражненията на тифусно боленъ въ труповѣтъ, въ гробищата, той живѣе 1—3 месеца.

Тифусниятъ бацилъ не може да живѣе въ вино, оцетъ и продукти, консервирани съ оцетъ затова презъ тифусни епидемии тѣхното употребление е безопасно. Слънчевитѣ лъчи убиватъ тифусния бацилъ за половинъ часъ.

Всѣкога числото на заболяванията отъ коремненъ тифъ е най-големо презъ **септември—октомври.**

Заразяването

става, когато причинителътъ — тифусенъ бацилъ попадне въ храносмилателнитѣ пѣтища на човѣка. Тифусно-болнитѣ изхвърлятъ опасно заразнитѣ бацили главно съ своитѣ испражнения и урина. Болниятъ обикновено, се докосва до своитѣ урина или испражнения; чрезъ тѣхъ той си замърсява ржцетѣ, своитѣ покривки и бѣло. Когато нѣкой здравъ се допре съ ржце до тѣхъ и после се храни или бара изъ устата си, безъ да се дезинфектира, той се заразява.

Могатъ, обаче, и здрави хора, нѣкога боледували отъ коремненъ тифъ, а и такива, които носятъ заразата безъ да сж боледували (здравни бацилоносители) — да разгласятъ болестта. Такива разозносители: продавачи на банички, хлѣбъ, зеленчуци, месо, млѣко, прислужници въ гостилници и пр., неподозирано разнасятъ опасната болестъ, като замърсяватъ чрезъ пипане хранителнитѣ продукти.

Въ други случаи заразата прониква презъ почвата до лошоустроени кладанци, чешми, канализации и водопроводи и чрезъ водата употребявана направо за пиене или пѣкъ за миене на хранителни продукти или сждове, бива погълната отъ човѣка.

Следъ проникването

на заразата въ човѣшкия организъмъ става едно възпаление на долнитѣ тънки и горнитѣ дебелы черва, които презъ течение на боледуването нагнояватъ, образуватъ се струпери и чакъ презъ четвъртата седмица се изчистватъ и заздравятъ.

Самото начало

на болестта е неясно и опре-

дѣлението и тогава е трудно. Почва се обикновено 10—20 дена следъ заразяването съ общо неразположение, отпадналоостъ, липса на апетитъ, неспокоенъ сънъ.

Течението на болестта

презъ първата седмица е: температурата се повишава постепенно и 2—4 дена достига до 40 и повече градуса, чувството на слабостъ се засилва, езикътъ е сухъ-обложенъ. Коремътъ подутъ, запекъ, увеличенъ далакъ, при тежки случаи унесеностъ (отъ тукъ и названието на болестта: „тифосъ“ на грѣцки значи мъгла, димъ) и делирмъ. Втората седмица: треската е съ постоянненъ типъ, пулсътъ въ сравнение съ температурата не е ускоренъ; бронхитъ, по гърдитѣ и корема се явява изривъ. Испражненията сж водни съцветъ на „Грахова супа“, 2—4 пѣти на день. Третата седмица: температурата почва всѣкой день да се понижава, съзнанието се прояснява, обаче, сега сжществува най-големъ опасностъ отъ червни кръвоизлияния и перитонитъ. Четвъртата седмица: температурата спада, апетитътъ се възвръща (даже е по-големъ отъ обикновено му), болезнитѣ явления изчезватъ.

Това е нормалниятъ ходъ на болестта, отъ който има най-различни отклонения. Нѣкога коремниятъ тифъ е въ такава лека форма, че трае само нѣколко дена, или пѣкъ болниятъ е само неразположенъ, ходи и си върши работата. Но най-често болестта се прекарва много тежко при една висока (100%) смъртностъ.

Като

опасни усложнения.

се явяватъ бронхопневмонията, тежки червни кръвоизлияния, и, както вече споменахме, перитонитътъ. Последниятъ е вследствие пробивъ на червата и гнойно възпаление на коремната кухина, придруженъ съ повръщания, силни коремни болки и прилошаване. Въ нѣколко дена смъртта успокоява страданията на болния.

Почти всѣкога бременнитѣ тифусно-болни помѣтатъ.

Болниятъ трѣбва да се изолира веднага, като се държи въ тиха, провѣтряваща се стая.

Лѣкуването

разбира се, трѣбва да става отъ лѣкаръ и подъ лѣкарско наблюдение. Болестта изисква много грижи и налага голямо внимание къмъ болния, който, както видѣхме, изпада въ безсъзнание, благодарение на което действията му сж опасни за самия него и за околнитѣ му. Храна, бани, лѣкарства — само споредъ лѣкарскитѣ наставления.

Като

първа мѣрка

за ограничаването на болестта е изолирането на тифозно-болния. Старателно да се дезинфектиратъ неговитѣ испражнения (преди да бждатъ изхвърлени да се държатъ 2 часа примесени съ варно млѣко) и урината (да й се сипва лизоловъ или креолиновъ разтворъ) и то както презъ време на боледуването, така и 1—2 месеца следъ оздравяването.

ЧИСТА ХРАНА

За набавяне на изразходната енергия въ ежедневния живот си служим с храна. Разнитъ видове хранителни продукти, освенъ, че трѣбва да иматъ известна питателна стойностъ, но и състоянието въ което се тѣ употребяватъ, трѣбва да бѣде безукоризнено — чисто.

Особена осторожностъ се налага отъ всѣкого презъ настоящия сезонъ на настѣпващата есенъ — тѣй обилна сѣ множество развиващи се заразни болести. Да вземемъ за примѣръ заразитѣ болести коремнѣ тифъ, дезинтерия и холера, за които е установено, че се предаватъ чрезъ водата за пиене и др. питейни продукти, както и чрезъ храната — най-вече зеленчуци и плодове, и най-после чрезъ мухитѣ, които кацатъ по хранителнитѣ продукти.

Коремниятъ тифъ

(продълж. отъ стр. 1)

Кърпички, бѣльо и пр., замърсени сѣ хрѣчки и слюмки отъ болния, да се обеззаразятъ — Незднците редовно да се дезинфектиратъ.

За нашето

лично опазване

трѣбва да спазваме следното:

Най-голѣмо внимание върху чистота и произхода на хранителнитѣ продукти. Тамъ, гдето върлува тифъ, никога не пийте непреварена вода и млѣко, не яжте никакви зелени салати, рѣпички, сурови плодове. Сждовѣтъ за ядене, както и бѣлото, преди употребление да се изварятъ най-малко 10 минути сѣ сода. Преди ядене, а и следъ всѣко отиване по нужда, малка или голѣма, рѣцетъ да се изминаятъ най-внимателно, по възможностъ сѣ сублиматовъ разтворъ. — Никаква преумора и изтощение.

При всѣко неразположение да се вика лѣкаръ. На болния да услужва само лице, боледувало вече отъ коремнѣ тифъ, но въ никой случай не хора сѣ стомашно-червни разстройства.

Презъ време на епидемии срдѣство за предпазване на здравитѣ отъ заболѣване, ваксинирането сѣ умъртвени тифусни бацили.

Д-ръ Панайотъ Хитровъ

Общиятъ повикъ: „Яжте повече плодове и зеленчуци, за да си осигурите повече витамини за единъ здравъ и дълголѣтенъ животъ“, е на мѣсто, но и реализирането му трѣбва да става разумно.

Какви качества трѣбва да притежава една вода, за да бѣде хигиенична, добра за пиене е тема за отдѣлна статия, а тукъ искаме да отдадемъ повече внимание на хранителнитѣ продукти, специално кога зеленчуци и плодове могатъ да служатъ за агенти за разпространение на горепомнатитѣ заразни болести. Докато нашиятъ народъ е далъ на болестта холера най-много жертви презъ Балканската война, поради липса на достатъчно хигиенични мѣрки, другитѣ две болести, коремнѣ тифъ и дизентерия продължаватъ да се явяватъ у насъ въ застрашителенъ видъ въ форма на епидемия.

Дезинтерията се придобива чрезъ микроби (бацили и амеби). У насъ е разпространена повече тази предизвикана отъ амеби, които се намиратъ въ изобилие полевени по зеленчуцитѣ и плодоветѣ. Не току тѣй зачестяватъ случитѣ отъ нея презъ сезона на динитѣ. До като последнитѣ стигнатъ до рѣцетъ на консуматора, минаватъ презъ много нечисти пѣтища, каквото е излагането имъ направо на земята, а и начина на яденето имъ е такъвъ, че много зараза намираща се по кората се вкарва въ месото на динята.

За коремния тифъ се знае, че се предава чрезъ водата за пиене, когато е тя заразна, а сждо и чрезъ хранителнитѣ продукти и мухитѣ, които кацатъ по тѣхъ.

А каква чистота въобще може да ни бѣде гарантирана при добиването и доставянето напр. на млѣкото, на хлѣба, зеленчука и плодоветѣ може всѣки да провери и си отговори. Трѣбва да се подчертае, че не само длъжностнитѣ лица трѣбва да упражняватъ ефикасенъ контролъ надъ съестнитѣ продукти, а е необходимо и всѣки гражданинъ консуматоръ при доставката, да се интересува за начина на добиването, пресяването и излагането имъ.

Повишениятъ по този начинъ интересъ по отношение чистотата на хранителнитѣ продукти, ще допринесе много въ

Едно рѣдко култур. тържество въ село

Отъ 1 до 3 септември т. г. въ село Левски се състоя XIII конгресъ на Съюза за борба сѣ алкоолизма И. О. Г. Т. въ България. Стекли се бѣха множество делегати и гости отъ градоветѣ: София, Пловдивъ, Русе, Ст. Загора, Габрово, В. Търново и селата: О. Градище, Черноконево (Чирпанско), Козаръ - Бѣлени, о. Калугерово, Павликени, Неданъ Червена, Бѣлг. Сливово, Каменецъ, Обнова и др.

Конгресътъ се състоя въ голѣмиятъ театраленъ салонъ на читалището. Най-първо мѣстната музика изсвири националния химнъ „Шуми Марица“, който бѣ изслушанъ отъ всички на крака. Следъ това председателятъ на конгреса, известниятъ бѣлгарски общественикъ и противоалкооленъ деецъ, Д-ръ Харалампи Нейчевъ, сѣ прочувствени слова откри официално конгреса. Едно дете грезваче му поднесе разкошенъ букетъ сѣ думитѣ „Отъ насъ малкитѣ трезвачета въ с. Левски“. Нѣколко трезвачета издекламираха въздържателни стихотворения и изпѣха една въздържателна пѣсничка, които произведоха дълбоко и незаличимо впечатление въ всички присѣтствующи.

Конгресътъ бѣ поздравенъ лично: отъ г. Кмета на селото, представителя на мѣстната въздържателна ложа, подофицерското д-во, женското д-во, търговското сдружение, свещеника на с. О. Градище Ив. Лазаровъ и др., следъ което се прочетоха многобройни писмени поздравитѣ отъ цѣла България.

Следъ всичко това председателятъ на конгреса Д-ръ Хар. Нейчевъ сѣ гореща речъ обрисова идейната мощъ на въздържателното движение и неговиятъ неударимъ устремъ къмъ спасяване на днешното беспѣтно човѣчество и за изграждане основитѣ на бждащото честито човѣчество. Защото, продължи той, въздържателното движение е за селото и въ селото. Алкоолниятъ въпросъ е. Тежката дума на народнитѣ маси ще реши тая страшна социална и душевна промблема, ще се спаси днешната култура отъ загиване и т. н. и т. н.

борбата сѣ нежелателнитѣ гостенки — зарази.

Д-ръ Б. Недковъ

И, действително, така е, защото ние, непосредственитѣ работници въ селото, знаемъ, че въ село нѣма мѣсто за празенъ шумъ, за площадни речи, за лични и дребнави амбиции, за суета и самозабрава, а има жадни, прости, чисти открити селски души, които въ захласъ чакатъ откровенното, братско, задушевно слово, за да се разтворятъ, за да го погълнатъ и да минатъ отъ думи къмъ дѣла!

Следъ обѣдъ се откриха официалнитѣ частни заседания на Главната Ложа, а вечерта при стечение на многобройна публика, Д-ръ Хар. Нейчевъ, който току-що бѣ сѣ завърналъ отъ Унгария заедно сѣ една група екскурзанти, все орденци, държа сказка сѣ свѣтливѣ картини за Унгария и нейната столица — царицата на Дунава-Буда-Пеша. Накрай показа пакъ сѣ проекционния апаратъ нѣколко серии хумористични противоалкоолни картини.

На другия денъ, предъ обѣдъ въ училището, известната писателка-географка, гимназиална учителка въ София г-жа А. Монежжикова, главната ръководителка на Въздържателната младежъ при Съюза за борба сѣ алкоолизма И. О. Г. Т., държа пробна лекция по противоалкоолното обучение сѣ ученици отъ първоначалното училище. На тази крайно интересна и поучителна лекция се бѣха стекли учители отъ цѣлата околностъ на Левски. Лекторката запозна по единъ непринуденъ начинъ децата: що е алкоол, производство му, анатомия на човѣшкото тѣло въ кратце (клетката), вреда отъ алкоола, полза и пр. Учителката сѣ послужи сѣ нагледни срдѣства, като бѣше донесла спиртъ, който запали и капна на езика на едно две деца, показва картини и най-после моделирани отъ пластелинъ здрави, поразени отъ алкоола човѣшки органи: мозъкъ, срдце, кръвоносни сждове и пр. После лекцията бѣ подкрепена сѣ добре обоснаванъ и високо поучителенъ рефератъ по методиката на противоалкоолното обучение. Накрай лекторката припомни най-важното обстоятелство, какво, че противоалкоолното обучение, водено отъ учители пиячи и пушачи, е единъ абсурдъ и не дава абсолютно никакви резултати,

защото всеизвестна истина е, че думи безъ дѣла и безъ примѣръ сѣ мъртви букви!

И, наистина, крайно време е дошло учителтъ-възпитателъ да се освободи веднажъ за винаги отъ алкоола и тютюня, да стане пѣленъ въздържател и да влиза въ храма на науката — училището напълно обновенъ и образцовъ, за да може сѣ своя личенъ примѣръ да всажда срдѣ своитѣ питомци въздържанието, което трѣбва да бѣде златно правило за децата и младежта!

Следъ това презъ цѣлиятъ денъ продължиха официалнитѣ заседания на съюза, а вечерта пакъ въ салона на читалището, при масово посещение отъ населението. Д-ръ Харалампи Нейчевъ държа сказка сѣ много свѣтливи картини на тема: **Алкоолъ и наследственостъ**. Въ два часа време ораторътъ прикова вниманието на публиката и сѣ научни доводи на популяренъ езикъ, основани на многобройни изследвания и опити на плеада учени сѣ свѣтовна известностъ, доказа и стана ясно като слнчевъ ясенъ бѣлъ денъ, дори и на най-невезия селякъ, че алкоолътъ е отрова, която дава най-гибелни поражения и отпечѣтици не само на пиянитѣ, но дори и на така нареченитѣ умѣтрени пиячи и на тѣхнитѣ 4 — 5 поколения впоследствие!

Сказката произведе небивало и дълбоко впечатление и накара всички присѣтствующи по-малки и по-голѣми любители на алкоола, които иматъ деца и които мислятъ да иматъ такива сериозно да се замислятъ.

На 3 септември до обѣдъ конгреса свърши официалната и публично-просвѣтната си работа и биде закритъ.

За главенъ вождъ на съюза едногласно и единодушно бѣше преизбранъ Д-ръ Харалампи Нейчевъ, а за управителенъ съветъ: Кузманъ Сжбевъ, А. Монежжикова, Д-ръ Пан. Тодоровъ, Антонъ Крилъ, Бейко Марковъ, П. Г. Русейски, Нико Просеничковъ, П. Димитрова.

Въ заключение не можемъ да не отбележимъ, че идеитѣ и принципитѣ на Съюза за борба сѣ алкоолизма И. О. Г. Т., сѣ своитѣ научни психологически методи на действие, почватъ да се насаждатъ въ нашия животъ и да спомагатъ за създаване високо морални, честни, спокойни, чувствителни къмъ живота и дълга деици, които обединени и сгруппирани

Ив. Йордановъ

СѢНКИ КРАЙ ЯНТРА

Легенди и балади

Крали Марко и Дели-бей

Тогава Бѣлгарската земя била тѣсна за царе и велможи, защото голѣмъ неговоръ сжществувалъ навсѣкжде. Ала дошълъ злиятъ турчинъ отъ Азия и така разперушилъ управници и народъ, че всѣки търсѣлъ мѣсто, где глава да завре, за да не гледа грознитѣ безчинства. Избѣгалъ тогазъ изъ несигурнитѣ си кули надъ Янтра и стариятъ велможа Мусинъ войвода и се скрилъ въ една пещера повече отъ три месеца време. А изъ пещерата извирала чиста и кристална вода, мѣстото наоколо било твърде гористо, та лесно е

можало скрититѣ да се снабдятъ сѣ храна. Най-сетне бурята стихнала, и стариятъ войвода извлѣкалъ ратаи и многобройно семейство, та се заселилъ въ отсрещния гористъ хълмъ. Нарекло се тогазъ селището Мусина, отъ името на стария господаръ.

Чудно красива щерка ималъ Мусинъ войвода, защото слнще не я виждало, нито пѣкъ тревоги измѣжвали до тогазъ. Подиръ нея взели да копнѣятъ юнаци надъ юнаци, ала най-вече лудували Крали-

Марко и турчинътъ Дели-бей. Виждало се, че грозна кръвнина ще падне, ако девойката по-скоро не направи своя изборъ. Най-после тя отскла: Крали-Марко ще прави кула до небето, а Дели-бей ще изкара водата изъ пещерата, ще я отведе при Никюпъ, що се намира около петъ часа пѣтъ отъ тукъ и ще направи воденица. Който превари, той ще вземе красивата девойка.

Колко пѣти Крали-Марко е гледалъ сѣ присмѣхъ на други юнаци и що срамъ е прибиралъ за своята надменностъ? Преди години той се надхвърля отъ Старо-планинския връхъ Амбарица сѣ своята родна сестра. Хвърля той, ей-тъй на присмѣхъ, своята тояга, и тя пада отсамъ Свищовъ, южно отъ село Петокладенци, като грамаденъ побитъ камѣкъ, който селянци почнали да зоватъ **Маркова тояга**. За хвърлила сестрата вретеното сѣ то паднало северно отъ село-

то, израсла чудна гора, която селяни нарекли **Дългата шума**. И-и-хъ, що подигравки, що глуми имаше тогазъ по негово име? Ала сега той ще работи денемъ и нощемъ, та ако ще потъ отъ чело като дѣждъ да тече.

Запретналъ се Крали-Марко, стѣпва сѣ една си кракъ на бърдото, що е на югъ отъ Мусина, а сѣ другия — на Кутрата, що е на северъ отъ Лесичери. Кулата правѣлъ между дветѣ села, а камѣни вземалъ отъ дветѣ бърда. Защото тогазъ камѣнитѣ били меки, дия останала отъ неговитѣ крака, която дия личала и до сега. Кога наближило време кулата да се изкара, девойката казала:

— Ехъ, Марко, то се видѣ, че ти ще спечелишъ облога, ами ела да те попоцѣ. Нали видишъ, че грозниятъ невърникъ още „хаберъ“ нѣма да изкара воденицата.

Марко се съгласилъ, помирвалъ хубавата девойка и цѣли три дни и три нощи спалъ сладкъ сѣнъ на скутитѣ й. А въ това време Дели-бей изкаралъ воденицата, пусналъ воденицата, пусналъ водата и камѣкътъ почналъ да дрънчи. Събудилъ се Марко, ядосалъ се за своята гламашина и отъ гнѣвъ ритналъ кулата, която се съборила. И до сега стѣрчатъ отъ нея камѣни по онѣзи мѣста. Ботушътъ на юнака отхвъркналъ чакъ до Влашка земя, а токътъ отъ обувката падналъ до кулата и станала тамъ цѣла могила!).

1) Легендата се отнася до старата римска кула между селата Мусина и Лесичери, както и до римския водопроводъ, който почва отъ Мусинската пещера и свършва до стария *Nikopolis ad Istrum* при днешното село Никюпъ.

Открива се подписка за XII-та годишнина на най-голямото и най-разпространеното семейно списание

ПРЕЗЪ XII-ТА ГОДИШНИНА СЕ ДАВА:

10 богато илюстр. списан. за моди, бълбо, брод. литер., статии, кухня и др.
120 кройки за дамски, мъжки и детски дрехи.
150 увеличени модели за разни бродерии.
15 готови кройки за дамски и мъжки дрехи.
15 готови кройки за детски дрехи.
5 приложения с модели за прекопирв с ютия
8 многоцветни модели за шевици, габрени, килимчета.
10 избрани романи от известни съврем. автори
10 книжки „За деца и юноши“ с ползеш и разнообраз. материал

МОДЕРНА ДОМАКИНЯ

Редактор-стопанинъ Ан. Митева Д-ръ Каракашева

Препоръчано от минист. на просвѣтата; препоръчано от минист. на стопанството София, Лега — Базаръ, телефони: 46-33 и 45-45. Разпространение чрезъ „Периодиченъ печатъ“ А. Д. за разпространяване периодич. абонам. издание-София. Настоятелъ за Търново и околията Г-жа Мара Г. Шешова. Пощенска чекова сметка 503.

Абонаментъ за година 155 лв.

Абонаментътъ може да се плати и на части. Платилитъ до 15 ноемврий получаватъ и следнитъ книги подаръци: 1. Консерви, сладка и ликьори (салами, наденици, луканки, жамбони, млѣчни продукти, риби, зеленчуци, плодове, билки). 2. Отгледане на цвѣта, зеленчуци, плодни дървета — съ много илюстрации. Единъ отъ подарѣнитъ може да се замѣни съ готвар. книга. I-ва кн. отъ XII годиш. излѣзе отъ печатъ и се разпраща веднага на абонатитъ. Между многото приложения е и романътъ „6 дни щастие“ отъ 10 видни американски автори между които и Вики Баумъ

1-3

Петро-Павловскиятъ монастырь като гроздолѣчебна станция

На северо-източния край на Арбанашката планина, на самата скала е кацналъ Петро-Павловскиятъ монастырь. Отъ тази скала се открива една грамадна равнина, по която тече реката Янтра. Гледката е чудесна. Едно грамадно езеро отъ ниви и лозя — една истинска градина, най-грижливо разрастнала, мами погледа ви и вие не се наситите да гледате. Близо тридесетъ села, между които нѣкои, Драганово и Долна Орѣховица, истински паланки, се редятъ по нейното протежение и съ не-посилень трудъ и потъ я красятъ и въ сжщото време я доятъ.

Самата скала е загърната отъ всички страни съ хубава гора, която днесъ лѣсковчени разширяватъ, като постепенно и съ успѣхъ залѣсаватъ до самата мѣстность „Светицата“ — дори до самия градъ. Следъ десетина само години грижливо пазене, тази млада гора ще стане истинска благодать за Лѣсковецъ.

Само на стотина крачки отъ монастыра има кладенецъ съ незамѣними студена вода за пиене.

Този хубавъ край отстои отъ гр. Лѣсковецъ на около единъ и половина километра съ височина на морското равнище 390 м.; отъ Гор. Орѣховица на около три клм., а отъ Търново на 5 клм. За да се отиде отъ Търново се минава презъ сжщо хубава мѣстность „Ксифоръ“ и презъ винаги прохладното Арбанашко плато.

Петро-Павловскиятъ монастырь е единъ истински туристически обектъ и Лѣсковското туристическо дружество, подпомогнато отъ Гор. Орѣховското и В. Търновското, трѣбва да го вземе подъ своитъ грижи.

Повното дружество въ Лѣсковецъ сжщо има защо да хвърля тукъ трудъ и грижи. Този монастырь е въ сжщото време и една народна свѣтия. Вънъ отъ обстоятелството, че отъ тукъ сж трѣгвали за къмъ Балкана не една група българи съ целъ да умратъ за свободата на народа си, той е и училището на Макариополски, което отъ 1873 до 1885 год. даде на неуката тогава България учители и просвѣтители. Той е, следователно и единъ паметникъ и не бива да се остави процесътъ на разрухата да го изличи съвсемъ отъ скалата, та следъ години нашитъ наследници да търсятъ мѣстото му и да ни проклинатъ заради нехайността ни. Защото днесъ отъ този монастырь е останало само училищното здание. Църквата е съборена до дъно. Второто — жилищното помѣщение е изгорено. До колкото можахъ да разбера, туруно е начало за възстановяване на църквата и това е отлично.

Но моята дума бѣ друга. Кацналъ на самия край на скалата, заобиколенъ съ хубава гора, откривашъ за очитъ едно рѣдко красива гледка — туристически, ловенъ и исторически обектъ, той има още едно предимство. Подъ самия му „носъ“ почватъ Лѣсковскиятъ лозя съ прочутото вкусно и лѣковито грозде. Мѣстноститъ „Калаянжйско“ и „Скалата“, цѣлитъ покрити съ незамѣними десертни лозя сж само крачка далечъ отъ него да посегнешъ ще откъснешъ. При това днешниятъ енергиченъ кметъ на гр. Лѣсковецъ

ще донесатъ на нашата страна неоченими услуги и на които дейци може да се облѣга съ пълно довѣрие и сигурность нашата държава.

Б. М.

г-нъ Ст. Тахриловъ е туриль въ редъ, поправиль и разширилъ пѣтя отъ монастыря до града и го е направиль годенъ за автомобили. По такъвъ начинъ тази хубава мѣстность при изобилно слѣнце, хубава вода и чистъ въздухъ може да бжде най-лесно снабдявана съ грозде, чийто лѣчебни качества днесъ всѣки знае — и да се създаде тукъ една първокачествена гроздолѣчебна станция. Тукъ една такава станция ще бжде действително на мѣстото си, защото ще бжде всрѣдъ самитъ лозя и всрѣдъ самото грозде, следователно, при най-добри и най-износни условия. А и съобщителнитъ срѣдства сж доста. Отъ гара Лѣсковецъ до монастыря сж само около два клм.

Такава една станция ще възврѣща здравето на много и много болни, ще спомогне да се запази паметника на Иларионъ Макариополски, ще подсили доходитъ на Лѣсковчени и близкиятъ села: Шереметя и Драгижево, а за последната целъ заслужава държав. да подпомогне съ нѣщо.

Въ нѣкои лѣсковски срѣди вече се подхваща тази идея и тя не бива да се изоставя. Отъ лѣчебници България има нужда. Мѣста за такива ще се търсятъ. Много зависи отъ Лѣсковчени да не се пропусне това отлично мѣсто. Съ грижитъ, които тѣ сега полагатъ, като залѣсаватъ баира, като възстановяватъ църквата и оживяватъ мѣстността, тѣ ще привличатъ посетители отъ всички краища на България, а който посети еднажъ този монастырь, ще отнесе най-добри впечатления отъ него и ще разнесе името му на далечъ.

Повдигайки набързо въпроса, собствено той, както ляхъ е подетъ отъ нѣкои лѣсковски срѣди, нека се надѣваме, че не ще да е далечъ времето, когато камбаната на Св. Св. Петъръ и Павелъ отъ височината на скалата ще раз-

За ролята на монастыритъ

Каква е била тя въ миналото, известно е на всички отъ историята и нѣма защо да разглеждамъ азъ сега този въпросъ. Той достатъчно и всестранно е изясненъ отъ историцитъ. Национално възпитателната роль на тѣзи религиозни огнища е свѣтла страница въ българската история. Тогава тази имъ дейность е била обичайна, поради липсата на други възпитателни институти. Въ сегашно време, пѣкъ незабелязани отъ мнозинството, тихо и безъ шумъ, тѣ пакъ вършатъ грамадна-религиозно-просвѣтна работа. Това знаехъ отъ по-рано, но сега се увѣрихъ добре, следъ като видѣхъ резултатитъ отъ положенитъ трудъ и усилия въ това направление при посещението ми на единъ отъ епархийскитъ монастыри.

Плутувамъ „верхомъ“ по служебна работа изъ селата, разположени въ подножието на Еленския балканъ. Крайната ми целъ е да посетя Капиновския монастырь „св. Никола“, въ който знамъ, че е устроена втората смѣна учени-

Финансови ревизии.

Предприетата финансова ревизия отъ В. Търновската областна смѣтна палата на Тетевенската градска община и училищно настоятелство е привършена. Финансовия инспекторъ Костадинъ Ваневъ е констатиралъ злоупотребление на суми отъ бирника Илия Н. Диловъ, надъ 250,000 лв.

Сжщия финансовъ инспекторъ е констатиралъ злоупотребление извършени и отъ бившия секретаръ бирникъ на Полатенската селска община, Тетевенска околия, Дако Димитровъ Терзиевъ, като го е задължилъ съ 740,000 лв.

нася надалечъ красота, сила и здраве. К. Страшиловъ

ческа колония по инициативата на Знеполски Епископъ Софроний, като времененъ замѣстникъ на Търновския Митрополитъ.

Рано, още преди изгрѣвъ, се отправямъ съ своя буцефалъ къмъ монастыря. Утринъ. Зората бѣлѣе на изтокъ и позлатява синитъ иначе върхове на балкана, въ която се отразява, като въ огледало чудната небесна твърдь; планинскитъ върхове сж запалени, облацитъ сжщо позлатени и като че следияватъ небето съ земята, окомотъ ми едвамъ успѣва да се нагледа на тия природни хубости, които отразяватъ величието на Твореца. Хоризонта все повече и повече се освѣтява. Спирамъ. Обръщамъ Буцефала на изтокъ, поглеждамъ въ огненото и спокойно величие на свѣтлината, чийто огнено кълбо разкъсва последнитъ окови на тъмнината и освѣтява отново пълното съ животъ земно битие. Все-можното слово: „Да бжде свѣтлина“, изпѣква предъ менъ съ всичкото си величие и сила и веднага ми наумява за душевната свѣтлина, която освѣтява цѣлия човѣшки свѣтъ, разтопява леда и въ най-хладнитъ сърдца, става причина да се строятъ грамадни монастыри, църкви, болници, да се отказваме отъ благата на „мира сего“ и ставаме горещи проводници на сжщата свѣтлина. Всичко това ме докара въ възторгъ и отъ устата ми неволно и високо се изтрѣгва „Слава Тебе показавшему намъ свѣтъ“. Така близо до природата азъ се чувствавамъ възроденъ и като че издигнатъ надъ земния животъ, сърдцето се пълни съ благородни чувства, гърдитъ вдъхватъ небесния въздухъ, и въ такъвъ моментъ умътъ разбира силата и величието на Създателя. Искамъ да стоя и наблюда-

Кървавъ камъкъ

Живѣлъ щастливо нѣкога, въ старобългарско време, богатъ земеделецъ въ село, чийто име днесъ не се помни. По-после, когато турчинътъ за владѣ земята ни, нарекоха го Мурадъ-бей-кьой, по името на новия му господарь). А щастливъ билъ богатиятъ селянинъ, защото пегима синове били вече женени за най-хубавитъ невѣсти, а другитъ трима били вече момци. Хамбаритъ му били пълни съ златно жито, а сутринъ, кога изкарвали добитѣча на паша, тучни ливади побѣлявали отъ многобройни стада, а гората прѣщѣла отъ едри волове и млѣчни крави. И ималъ той сърдце християнско, защото кога гладъ обхващаль Българска земя презъ ония размирни години, давалъ въ заемъ на селяци мѣра храна за две, а на сиромаси — мѣра храна

за три. А отъ това богатството му се увеличавало отъ година на година.

Но както огньтъ, колчемъ му се прибавятъ нови дърва, става по-буенъ, така и у него жажда за богатства ставала по-силна. Затова той решилъ да ожени левентъ синъ за красива девойка отъ близкото село, чиято хубость свѣтѣла между момитъ, както звезда зорница между останалитъ звезди. А била тя единичка шерка у богатъ баща, та следъ неговата смъртъ имотътъ му щѣлъ да уголѣми тоя на старъ свекъръ.

Задигнала се голѣма сватба на връхъ личенъ день, Гергьовденъ. Десетки коли и каруци съ весели сватбари потеглили за близкото село. Напредъ вървѣли бързокопци съ алень прѣпорецъ, защото тѣй билъ стариятъ обичай. Следъ

тѣхъ — гуслари и гайдари, а най-после весели сватбари съ бѣклци и стомни въ рѣце. Млада булка, красива като цѣфнало презъ май плодно дръвце, била взета отъ бащини двори. Насрѣдъ пѣтя, покрай Негованка, която своитъ бистри води прѣко Росица въ Янтра изпраща, спрѣла веселата дружина, за да отпочинатъ морни коне и добитѣкъ. Отъ двѣтъ страни се издигала гжста гора, а надъ нея въ висинитъ страхотно поглеждали огромни скали. И тукъ, на една красива поляна, изпѣстрена съ разнообразни цвѣта, се залюлѣло крѣшно българско хоро.

А въ това време грозниятъ завоевателъ отъ Азия съ огнь и мечъ крѣстосваль родна земя. Вечеръ далечна зоря показвала, догде е стѣпилъ погански кракъ. Денемъ пѣкъ по главни друмища се нижели кървани отъ бѣжанци, които

търсѣли подслонъ въ далечни села и градове.

И въ единъ моментъ, когато хорото било най-лудо, когато виното въ бѣклци и стомни било вече свършено, зачулъ се адски трѣсъкъ откъмъ висинето. Огромна скала се откъртила отъ върха, полѣтѣла съ силенъ грохотъ надъ вѣковнитъ дървета и се сгромолясала надъ самозабравилиятъ се сватбари.... За мигъ сѣкнали гайди и гусли, спрѣли пиянски гласове. Останали живи само нѣколко ратаи, които потеглили за селото съ праздни кола, за да занесатъ печална вѣстъ на радостни родитѣли. И разбраха тѣ своя грѣхъ, защото останаха безъ синове и близки роднини. А останаха тѣ безъ синове, защото кога страда единъ цѣлъ народъ, срамота е отъ люде и грѣхота е отъ Бога да се весели човѣкъ съ вино, гайди и да трупа несмѣтни богатства.

И днесъ, кога пѣтници минатъ привечеръ край самотния грамаденъ камъкъ, кога завѣе вѣтръ и гора зашуми, чуватъ се подъ скалата хоро-водни крѣшни пѣсни съ гайди и гусли, а всрѣдъ тѣхъ — виковетъ на весели сватбари... Припомня си тогазъ закѣснѣлъ минавачъ случката отъ стари времена, прекръства се и казва:

„Кога мре голѣма частъ отъ народа по бранни поля, за да пази, застражена родина; кога се измѣчватъ мнозина нещастни люде въ изгорени села и кални друмища, грѣхъ отъ Бога е да скѣтва човѣкъ левенти синове, да прави луди веселби и да трупа нечестни богатства“.

Днесъ народътъ нарича откъртената самотна скала съ името **Кървавъ камъкъ**.

вамъ по-дълго изгрѣвътъ и от-
криващитъ се пейзажи, но Бу-
цефалъ нетърпеливо прѣхти,
бие копита и безъ покана въ
трѣстъ поема по криволича-
щия надолу пѣтъ. Ето че из-
между дърветата се пребѣлѣ-
ха стени на манастиря. Следъ
малко сѣмъ въ двора му. Де-
цата сж станали отъ сѣнь и
правятъ утринния си тоалетъ,
Наблюдавамъ ги какъ бодри,
весели и освѣжени отъ водата
тичатъ изъ манастирския дворъ
а крѣшнитъ имъ гласега оте-
кватъ и се губятъ въ насрещ-
нитъ гори. Посрѣща ме управ-
ителя на колонията—учтивия
и любезенъ събратъ свещ. Ив.
х. Станчевъ. Взаимни поздра-
вления, кратъкъ разговоръ. Де-
цата сж готови за утринната
молитва въ манастирската
църква. Кратко правило, при-
дружено съ пѣнето на деца-
та. Излизаме отъ църквата. Ин-
тересува ме живота на коло-
нията и за това всичко наблюда-
вамъ и искамъ самъ да раз-
бера и провѣря, въпрѣки объ-
ясненията на управителя. Още
отъ прѣвъ погледъ проличава
дисциплината и реда. Първото
посещение правя на спалнитъ
Изрядна чистота. Подоветъ се
миятъ два пѣти седмично отъ
специална прислужница. Кре-
вати подредени. Кухнята бето-
нирана и се пази сжщо въ
отлично състояние. Колонията
има домакинъ-учителъ, който
я продоволствува съ продукти
въ прѣсно състояние. Сервира
се петъ пѣти дневно при об-
разцовъ редъ и чистота под-
ржководството на г. г. учите-
литъ въ колонията. Времето
децата прекарватъ въ пѣсни,
игри, забави, кжпане при от-
личенъ плажъ на слѣнце и

въздухъ. Децата сж укрепнали
тѣлесно, а подъ вѣщото рж-
ководство на г-да учителитъ:
г-ца Панчева, г. Николовъ и
др. тѣ сж укрепнали и духов-
но. Това е най-важното обсто-
ятелство, което констатирахъ
и което искамъ дебело да под-
чертая. Тази е именно и роля-
та която манастиритъ могатъ
сега отлично да изиграятъ.
Чрезъ колониятъ да въздей-
ствуватъ масово върху крѣх-
китъ млади души, като ги при-
общаватъ съ Бога чрезъ крат-
ко всѣкидневно утринно и ве-
черно правило, четене молит-
витъ, пѣне религиозни пѣсни,
беседи и пр. Това прекарано
въ манастиря време децата
цѣлъ животъ не ще забравятъ,
а това, което сж научили отъ
своитъ ржководители ще оста-
ви дълбоки следи въ тѣхнитъ
души и сърдца. Ето по този
начинъ като се използватъ
манастиритъ, ще изградятъ
благодатна роль за възпитани-
ето на децата. Това е била ед-
на щастлива идея на дѣдо Со-
фрония, която е намѣрила
приложение благодарение не-
говото голѣмо желание да се
постави това свѣтло начало въ
религиозния животъ въ епар-
хията, грамаднитъ материални
жертви, които прави св. Тър-
новска митрополия и почти
безвъзмездното служене на рж-
ководния персоналъ на коло-
нията.

Ако и за напредъ се ра-
боти въ това направление цър-
квата не изпълни едно грама-
дно свое задължение, а мона-
стиритъ ще станатъ истински
разсадници на духовна култу-
ра срѣдъ младежта.

Свещ. В. Ив. Бяновъ.

ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВЪ В. ТЪРНОВО

НАЙ-ГОЛѢМЪ СКЛАДЪ НА

кревати, последни виенски модели въ всички ви-
дове и цвѣтове, нощни шкафчета, детски колички,
столове, огледала, мушамы за подъ и маса, ме-
сингови корнизы, транспиранти, сервизи за чай,
кафе, сладко, ядене, кухня,

ВСИЧКИ ВИДОВЕ ФИННИ

стъкларски и порцеланови, емайлирани стоки
и всички допълнящи бранша артикули отъ
най-реномирани мѣстни и чуждестранни
фабрики ще намѣрите винаги на складъ

Посетете и ще се увѣрите.

РѢДЪКЪ СЛУЧАЙ.

Българска Енциклопедия. — Книго-
издателство Ст. Атанасовъ е сложило подъ печатъ
книгата „Българска Енциклопедия“ Въ нея се даватъ
всички сжществени знания изъ разнитъ области на
науката, изкуството и живота. Тя съдържа надъ 40000
заглавия (статийки). Всѣка енциклопедия е мѣрило за
духовнитъ постижения на даденъ народъ. А народъ
безъ енциклопедия е осжденъ на културна забрава
отъ чужди и свои. Неговитъ духовни прояви оставатъ
скрити и заслужено бива пренебрегванъ отъ всички.
Българска Енциклопедия ще има около 3600 илю-
страции: предмети, лица, изгледи, паметници и пр.;
7200 биографии на видни личности: учени, писатели,
художници, полководци, държавници и пр.; 2400 опи-
сания на страни, народи, племена и чудеса на приро-
дата изъ цѣлия свѣтъ; 6000 заглавия за всичко, що
е българско: земеописание, минало, книжнина, приро-
да и пр., въобщо цѣлия исторически и културенъ жи-
вотъ на българската нация. Всичко сбрано въ 1 томъ
изящно подвързанъ въ калѣфъ
отъ около 1600 страници. Книгата ще излѣзе на есенъ
и ще струва 650 лева. За тия, които се запишатъ
въ книжарница „Отецъ Паисий—В. Търново, въпрѣки,
че срока за намаление бѣше до 30. VI. т. г. ще
получатъ книгата само за 410 лв., които
могатъ да се внасятъ на части до изплащането ѝ.

ВЪ КНИЖАРНИЦА „ОТЕЦЪ ПАИСИ“ В. ТЪРНОВО

ВИНАГИ ЩЕ НАМѢРИТЕ НАЙ-ГОЛѢМЪ
ИЗБОРЪ ОТЪ КАНЦЕЛАРСКИ МАТЕ-
РИАЛИ, УЧЕНИЧЕСКИ ПОТРѢБИ,
ОБЩИН. И УЧИЛИЩНИ ФОРМУ-
ЛЯРИ ПРИ НАЙ-ВИСОКО
КАЧЕСТВО НА ДО-
СТѢПНИ ЦЕНИ

ГОЛѢМЪ ИЗБОРЪ НА ПРОЧИТНА ЛЕТЕРАТУРА
И ВСИЧКИ ПЕДАГОГИЧЕСКИ РЖКО-
ВОДСТВА ЗА УЧИТЕЛИ.

СПЕЦИАЛЕНЪ ИЗБОРЪ НА ДЕТСКА
И ЮНОШЕСКА ЛИТЕРАТУРА.

ИМАТЕ ЛИ НѢЩО ЗА ОТПЕЧАТВАНЕ, ОТНЕ-
СЕТЕ СЕ ДО „ОТЕЦЪ ПАИСИЙ“, ЗА
ДА ОСТАНЕТЕ ДОВОЛНИ ОТЪ КА-
ЧЕСТВО НА РАБОТА И УМѢ-
РЕНИ ЦЕНИ.

НЕ ЗАБРАВЯЙТЕ, ЧЕ ПОДВЪРЗИЯТА НА
ВАШИТЪ КНИГИ НАЙ-ЗДРАВО И
ЕВТИНО ЩЕ СЕ ПОДВЪРЖАТЪ ВЪ
„ОТЕЦЪ ПАИСИЙ“
РАЛЕВСКИ & ДАМЯНОВЪ—Търново

П. Трумбевъ & М. Тодоровъ—книжари—Г. Орѣховица
доставятъ пишущи машини

А Д Л Е Р Ъ

всички водове модели съ дребенъ и едъръ
шрифтъ, малки и голѣми съ дв-енъ шрифтъ, за
двуцвѣтни ленти и др. последни
усъвършенствования.

Доставятъ всички повредени части за тѣхъ, като
букви, валяци и др. Представители за
Гор. Орѣховска и Еленска околии.

ПРОДАВА СЕ ЦЕНЕНЪ ИМОТЪ

1) Кжца въ центъра на града, ул. „Ба-
тембергъ“ отъ 4 стаи, килеръ, две антрета,
шатра за дърва и мазе съ електрическа и
водна инсталации, а сжщо и дворъ.

и 2) вила на серлиевското шосе, срещу
„Ловния домъ“ съ единъ и половина декаръ
обработено лозе, овощна градина и около
дванадесетъ декара праздно мѣсто. Сжщата
има електрическо освѣтление и се състои отъ
три хигиенични стаи, чардакъ - веранда, кух-
ня, баня-пералня, голѣма черна за вода,
две антрета и мазе.

Споразумение: Борисъ Лешовъ „Кафене
Трапезица“, срещу Земедѣлската банка. 2—2

Селски бакали и кооперации,
преди да купите отъ другаде, знайте, че
ЙОРДАНЪ ПЕТРОВЪ, кожаръ, В. Търново
Ви предлага всѣкога ОТЛИЧНО КАЧЕСТВО
всички видове ЦАРВУЛИ на КОНКУРЕНТНИ
ЦЕНИ и условия. 5—2

БѢЛИ ПАРИ за ЧЕРНИ ДНИ

Касички часовници за принудително
спестявания на неимовѣрни
низки цени при
книжарница

„ОТЕЦЪ ПАИСИЙ“
В. Търново.

Печатница „Отецъ Паисий“ — В. Търново Пор. № 69

ОБЯВЛЕНИЕ

Търновската
Популярна Банка -
Търново съобщава на
интересуващитъ се, че
помѣщението на банко-
вото здание, въ което
сега се помѣщава бан-
ката ще бжде отдавано
за напредъ за търговски
магазини, понеже бан-
ката се измѣства на гор-
ния етажъ на зданието.
Всички, които жела-
ятъ да наематъ магази-
ни, могатъ да видятъ
условията и подробнос-
титъ въ управлението
на банка.

Отъ Търнов. Популярна Банка

ПРОДАВА СЕ

3 декара
американско десертно
лозе на мѣстността
„Мармарлия“

Справка при
НИКОЛА ХР. БОЯДЖИЕВЪ
В. Търновското данъчно
управление 2—3

ПРОДАВА СЕ КЖЩАТА

на ИЛАРИОНЪ
ВЪРБАНОВЪ
въ гр. Търново, ул. „Ив.
Пановъ“ № 8.

Справка при адвоката
Йорданъ Ивановъ— ул. „Ив.
Пановъ“ № 12. 4—5

СЪОБЩЕНИЕ

Държавно
Керамично училище
гр. Троянъ

приема ученици завършили
прогимназия. Записването
почва. Упжтвания дава ди-
рекцията на училището.

2—3

ТЪРСЯ да купя кжца или дворно мѣсто

Справка при адвоката
ПИПЕРКОВЪ

ПРОДАВА СЕ

двуетажна кжца на
ул. Възтаническа № 83.
6 стаи, вестибюлъ, кухня,
2 мазы, бетоненъ дворъ
съ лѣтна кухня.

Справка Кирчо П. Василевъ
Б. З. К. Б.

Консумирайте млѣч-
ната боза на Здравко въ
бутилки.